

Overweging 5e zondag door het jaar

Thema: Geroepen!

Lezingen: Jesaja 6,1-2a.3-8 en Lucas 5,1-11

Zondag 6 februari 2022 Joost Koopmens, osa

Mensen hebben soms te weinig geloof in zichzelf.

Zo noemt Paulus zich vandaag een 'misbaksel': de minste van de apostelen. Dat komt natuurlijk omdat hij zich als jonge Saulus in dienst stelde van de christenvervolging. Die vervolging ging uit van de orthodoxe Joden die de groeiende Jezusbeweging beschouwden als een ketterse afscheiding.

"Als ik ondanks dat verleden toch nog iets voorstel", horen we hem vandaag zeggen, "heb ik dat te danken aan Gods genade". Door die genade voelt hij zich geraakt en durft hij er te zijn.

En Petrus dan: hij wantrouwt Jezus' advies om de netten nogmaals uit te werpen. Als vakman vindt hij dat belachelijk: overdag in diep water vissen, dat doet een echte visser niet. Na een hele nacht zwoegen en niets vangen gelooft hij er niet meer in. Als de netten dan toch bijna scheuren door de grote vangst roept hij : "Ga weg van mij Heer, want ik ben een zondig mens!"

Het is goed om te weten dat dit Evangelie geschreven is na Petrus' dood. De gemeente kende toen ook het verhaal van zijn verloochening van Jezus. Hoe hij in de nacht van Jezus' gevangenneming ontkende ook maar iets met hem te maken te hebben. Bang als hij was om zelf opgepakt te worden. Wat heeft hij daarna gehuild om deze verloochening van zijn beste vriend. Op iconen wordt dat soms uitgebeeld door 2 geultjes onder zijn ogen te schilderen, veroorzaakt door zijn tranen.

Ja: Petrus was doordrongen van zijn eigen kleinheid. Maar juist omdat dat hem werd vergeven en ook hij mocht leven van genade, is hij zo'n trouwe leerling van Jezus geworden en een ijverig leider binnen de jonge kerk.

Petrus en Paulus: mensen met gebreken. Maar juist omdat ze dat erkennen en zich niet mooier en groter voordoen dan ze zijn, kunnen ze zulke goede volgelingen van Jezus zijn en worden ze uitgekozen voor een belangrijke taak in Gods' plan met de wereld. Want God is een visser van mensen. Hij vist mensen op uit hun onmacht, omdat Hij weet dat er ook veel goeds in hen schuilt. En daarom roept Hij hen tot grote dingen. Dit is nooit anders geweest. De hele bijbel staat er vol van : profeten als Jesaja en Elia, koningen als Saul en David, het zijn beslist geen helden of

heiligen. En toch roep God hen, mensen die zichzelf niet goed genoeg vinden. Zo doet Jezus, Gods beeld en gelijkenis.

Ook hem kun je in Bijbelse beeldtaal een visser noemen, die, in plaats van de minpunten van mensen aan te dikken, liever het beste in hen naar boven haalt. Vak-vissers gooien te kleine vis terug; voor mensenvissers zoals Jezus is niemand onder de maat. Hij geeft om jou en is je genadig. En hij hoopt dat jij op jouw beurt ook om anderen geeft en hen genadig bent. Hij wil al zijn volgelingen vissers van mensen maken.

Maar net als Petrus en Paulus en al die andere geroepenen uit de Bijbel voel ook jij je daar te klein voor. Je kent je eigen minpunten, je valt jezelf soms of vaak tegen. Je hebt geen moeite het Petrus na te zeggen: "ik heb al zolang gezwoegd, maar niets gevangen". Groot waren je idealen, maar wat heeft je leven opgeleverd? En toch: wanneer je je onmacht en kleinheid onder ogen durft te zien, zal er een nieuwe wereld voor je open gaan. Als je ervan afziet jezelf krampachtig groot te houden, zal er ruimte ontstaan voor ontspanning en verwondering: dat het leven je als een genade gegeven is, dat je er mag zijn met al je ups en downs!

Zo zul je ook zelf genadig kunnen zijn voor je medemensen: "Vissers van mensen zijn" betekent dan dat we geroepen zijn om mensen, die het hoofd nauwelijks boven water kunnen houden, op het droge te trekken; om mensen op te vissen die overspoeld zijn door verdriet. En het betekent dat je zelf bij tegenslag het vertrouwen bewaart. Dat wat vandaag niet lukt, misschien morgen wél zal lukken.